

Mejuffrouw Westerdijk spreekt naar aanleiding van eene **demonstratie van zygosporenvorming bij *Mucorineën***. De geslachtelijke voortplanting der *Mucorineën*, de zygosporenvorming, was aan de oudere onderzoekers de Bary, Van Tieghem en Vuillemin voor enkele soorten reeds bekend; het bleek echter dat slechts bij enkele soorten de zygosporenvorming regelmatig optrad. Blakeslee ontdekte nu dat vele „tweehuizig”, heterothallisch, zijn, waardoor zygosporenvorming slechts dan kan optreden als men twee ongelijknamige mycelia bijeenbrengt; de soorten die steeds regelmatig zygosporenvorming geven zijn homothallisch. De twee sexen zijn niet als mannelijk en vrou-

welijk te onderscheiden, daar er te weinig verschillen zijn om van uit te gaan, Blakeslee onderscheidde den + en den - vorm.

Door „hybridisatie” kon hij voor vele vormen, waar in 't geheel geen of onvoldoende morphologische verschillen waren, toch het teeken bepalen, daar de van verschillende soorten bijeengebrachte ongelijknamige mycelia toch een begin van zygosporenvorming gaven. Vertoond werden nu *Mucor hiemalis*, *Rhizopus nigricans* zonder verschil in seksen; *Phycomyces nitens*, waar het + mycelium lange, forsche sporangiumdragers vertoont, het - mycelium daarentegen kortere, teere; *Absidia orchidis*, waar de beide seksen zich door verschillende kleur onderscheiden, nl. grijs en zwart-violet, *A. glauca*, waar de eene grijs, de andere blauw gekleurd is; alle heterothallische en van de homothallische vormen *Sporodinia grandis*.

Ten slotte vertoonde mej. Westerdijk nog een gekweekte *Polyporus betulinus* die een weliswaar slecht ontwikkeld maar toch duidelijk vruchtlichaam op den voedingsbodem (brood met glucose) had gevormd.